

Cornades tradicionals

Tenim una necessitat tan gran de sentir-nos part d'alguna cosa més o menys antiga que ens fa trempar tot allò que porta l'etiqueta de "tradicional". En un sentit estricte, no es pot considerar una tradició res que no s'hagi transmès d'una generació a una altra, però en el món vertiginós en què vivim tendim a consolidar, en quatre dies, modes i costums que de seguida es consideren tradicions. I, així, parlem alegrement de calçotades tradicionals, de la tradicional paella amb sangria, del tradicional pa de Sant Jordi o de la tradició d'empassar-se dotze grans de raïm mentre sonen les dotze campanades la nit de Cap d'Any, sense discriminar quins d'aquests costums s'han transmès veritablement des de fa generacions i quins amb prou feines tenen uns pocs anys. Per cert, que això d'ingerir raïm amb el canvi d'any no és anterior al segle XX. D'aquí a poc, segur que, pels volts de Tots Sants, hi haurà qui parlarà del tradicional Halloween, i hi haurà qui s'estirarà els cabells pensant en la pobra castanyada que, de fet, els nostres padrins amb prou feines coneixien. Parlant de tradicions, fa algunes setmanes l'Ajuntament de Santpedor va consultar la població en referèndum sobre la possibilitat d'acabar amb un dels actes més populars de la Festa Major. La pregunta

era clara "Santpedor ha de mantenir la tradició de les vaquetes?". Tradició? Una trentena llarga d'anys (als 80 es van posar de moda aquesta mena d'actes a molts llocs on no s'havien fet mai) amb joves, i no tan joves, mirant de demostrar la seva virilitat tot perseguint vedells desorientats ho converteix en una tradició? Alguns santpedorencs, com els militants de la CUP, van fer campanya pel NO, mentre que d'altres, com els integrants de la Penya El Carajillo, van apostar pel SÍ. Ningú, però, va posar en dubte que es tractés d'una "tradició", la qual cosa demostra fins a quin punt un costum, o una moda, pot arrelar en una comunitat. El cas és que el resultat va ser pràcticament d'empat (amb una participació de més de 2.300 persones, el NO a les vaquetes es va imposar per només 46 vots) i, com que a Santpedor, de gran majoria independentista, el procés sobiranista no havia dividit el poble, si fem cas de la lògica cavernícola en relació a referèndums ara ja devem tenir la meitat dels santpedorencs barallada amb l'altra meitat, amb famílies trencades, amics que no es parlen i dinars familiars de gran tensió durant aquestes festes de Nadal. Oi? Sembla, doncs, que tenim certa tendència a considerar tradicions alguns costums recents. En canvi, si ho mirem bé, més que no pas les vaquetes o els correbous, allò tradicional entre els humans és repartir cornades i, en el cas dels catalans, la tradició més arrelada és la que ens ha condemnat, des de fa segles, a ser cornuts i pagar el beure.

